

ספר יסוד ושרש העבודה

שֶׁל הַתְּפִלָּה וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת

זה ספר תולדות אדם מעשים טובים, לפעולות אדם כדבר שפתיו, ולבו לו נכון עמו למוצה, שיום ככוונת פשטיות נח לכל כמל' ורביבים, וכל איש מאנשי קדש ישראל לה' ככוונותיהם הכיבים. והוא חבור לתומ'ו לב האדם מלהבים, בכל התפלות של כל השנה כוונת ישרות מבוארים ונקובים, הן בתפלות של חול ושבת קודש ואלה מועדי ה' מועדי טובים, והן של ימים נראים כוונת השובים, וטרל מעלת הלמוד עם כל פרטיה וכוונותיה וסדר הלמוד בתורה ובנביאים וכתובים ושם יש סדר למשנה וגמרא ומדרשים וספרי קבלה וספרי יראים לחברים המקשיבים. וגם אלה המצוות אשר יעשה אדם האדם בכל השנה, הן התדירים או הנהוגים בזמן מוגנים הקצובים, כבולם כוונת ישרות על הלב מתישבין. ולאחרונה ישאו לדגלים תקוני המעט שנפלו בפרש"י של נביאים וכתובים, וביאור גבולי יהושע וגבולי העתיד וביאור בנין שלמה ובנין העתיד, שאנו עם קדוש מצפים ותאבים.

את כל אלה ידי עשתה בעזר שובן כרובים, בכדי לזכות את הרבים

אני הצעיר באלפי יהודים הנכאבים, אסקופה הנדרסת

לפני מצדיקי הרבים ככוכבים

אלכסנדר זיסקינד כמו' משה זצ"ל

מק"ק הוראדני הגדול במדינת ליטא

נוסח שער דפ"ר

ועתה יוצא לאור

עם ביאור ותרעום הוזהר סמוך ונראה לדבריו המאירים, במהדורה חדשה ומפוארת, מאירת עינים, מוגדת כהנה מדויקת ומתוקנת, נוספו אלפי מראי מקומות וציורים, נפתחו ראשי תיבות וקיצורים, הקמעים חולקו לפיסקאות קצרות, הספר כולו נוקד בניקוח מלא ונוספו סימני פיסוק וניקוד, ובתוספת כותרות משנה

יוצא לאור בס"ד בהוצאה חדשה ומפוארת

ע"י ממלכת התורה

'עוז והדר'

שנת תשפ"ד לפ"ק

בסיעתא דשמויא

©

כל הזכויות שמורות
לממלכת התורה
'עוז והדר'

Rabbi Y. Leifer
8 Truman Ave
New Square,
N. Y. 10977

הואיל והושקעו במהדורה זו הון רב ויגיעה רבה, לכן ע"פ דין תורתנו, ולהבריל עפ"י הזכויות בכל המדינות, אנו אוסרים בכל תוקף כל הדפסה, צילום והעתקה, כולל העתקה חלקית, וכן אין לעשות שימוש מסחרי בחומר הנדפס בכל המדורים. ואין הספר נמכר אלא על מנת שלא יעשה בו שימוש שלא כדין, ושארית ישראל לא יעשו עולה.

נדפס בארץ ישראל
על נייר חו"ל

שאין בו חשש חילול שבת
Printed in E. ISRAEL

לוחות: הפאר
עימוד ועיצוב: ש"ס

הפצה והזמנות: 'היכלי תורה'

באירופה:	בארץ"ב:	בארץ ישראל:
44.191.430.0333	718.437.0054	02-9924603
פקס: 44.191.430.0555	פקס: 718.437.3514	פקס: 03-5435884

שַׁעַר הַגְּדוּל

שַׁעַר הָרֵאשׁוֹן שַׁעַר עֲבֹדַת הַלֵּב

• פֶּרֶק רֵאשׁוֹן •

בו יתבאר עבודת האדם עבודה תמה בלב ומחשבה, ובו יתבאר רוממות אל יתברך ויתעלה, ועקר פגנת בריאת האדם

תכלית בריאת האדם לעבוד את השי"ת ולירא ממנו

יְחִוֵּד הַיְרָאָה וְאַהֲבַת הָעֲבֹדָה הַבְּאָה מִמֶּנָּה, הִיא עֶקֶר פְּגַנַת הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וְיִתְעַלֶּה בְּבְרִיאת הָאָדָם, שִׁיְהֵא הָאָדָם עוֹבֵד אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ וּמַעְבֹּדְתוֹ יִגִּיעַ נַחַת רוּחַ לְהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ וְיִתְעַלֶּה. דְּבַר זֶה כְּתוּב בַּתּוֹרָה וְשְׁנוּי בַּנְּבִיאִים וּמְשֻׁלָּשׁ בַּכְּתוּבִים. כְּתוּב בַּתּוֹרָה בַּתְּחִלַּת בְּרִיאת הָאָדָם בְּפִרְשַׁת בְּרֵאשִׁית (ב טו) 'וַיִּנְחֵהוּ בִּגְן עֵדֶן לְעִבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ', וְדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (זוהר בראשית כו.) 'לְעִבְדָּהּ' זוּ מִצְוֹת עֲשֵׂה 'וּלְשִׁמְרָהּ' זוּ מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. שְׁנוּי בַּנְּבִיאִים, בִּישְׁעֶיהָ (מג כא) 'עַם זֶה יֵצְרָתִי לִי תַהֲלֹתַי יִסְפְּרוּ'. וּמְשֻׁלָּשׁ בַּכְּתוּבִים, בְּקִהְלַת (ג ט) כְּתִיב 'וְהֵאלֹהִים עֲשֵׂה שִׁירָאוֹ מִלְּפָנָיו. וּפִרַשׁ הַחֲסִיד בְּעַל חוֹבַת הַלְּכָבוֹת, שְׁתַּכְלִית עֲשִׂית הַבְּרִיָּאָה הֵיטָה בְּשִׁבִיל הַיְרָאָה וּמַהֲיָרָה בְּאֵה הָעֲבֹדָה. כִּי עֲנִין יְרָאָה נְאֻמָּה בְּעִבְד, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (מלאכי א ו) 'אִם אָב אֲנִי אִיְהוָה כְּבוֹדִי וְאִם אֲדוֹנִים אֲנִי אִיְהוָה מוֹרְאִי'. וּבַחֲתִימַת סֵפֶר קִהְלַת (יב ג) כְּתִיב, 'סוֹף דְּבַר הַכֹּל נִשְׁמַע אֶת אֱלֹהִים יְרָא וְאֶת מִצְוֹתָיו שְׁמוֹר כִּי זֶה כֹּל הָאָדָם', וְדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (ברכות ו:) כִּי

לְדַבֵּר זֶה נִבְרָא כָּל הָאָדָם. וְעוֹד דָּרְשׁוּ (שם) כָּל אָדָם לֹא נִבְרָא אֶלָּא לְצוּת לְזֶה. נִמְצָא שְׁתַּכְלִית כָּל הַבְּרִיאָה לֹא הִיְתָה אֶלָּא בְּשִׁבִיל הָאָדָם אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הַמְצוּת. הֵרִי זֹאת לְפָנֶיךָ שְׁתַּכְלִית בְּרִיאַת הָאָדָם לֹא הִיְתָה כִּי אִם לְכֹנֶנָה זֹאת. וּמָה רַבּוֹ כְּמוֹ רַבּוֹ כִּמְהָ פְּסוּקִים הַמּוֹרִים מֵהֶם כִּי יוֹצֵא בָּהֶם שְׁתַּכְלִית בְּרִיאַת הָאָדָם לְכֹנֶנָה זֹאת.

וּבִזְהָרָה חֲדָשׁ פְּרִשְׁתָּ בְּרֵאשִׁית (יז:); וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: 'וַיִּטַּע ה' אֱלֹהִים גֵּן בְּעֵדֶן מִקְדָּם' (בראשית ב ח), רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חִיָּא אֲמַרֵי תְּרוּיָהוּ, כְּתִיב (שיר השירים ו יא) 'אֶל גִּנַּת אֶגֶז וַיֵּרְדְתִי לְרֵאוֹת בְּאֲפֵי הַנַּחַל', רָאָה כִּמְהָ יֵשׁ לוֹ לְאָדָם לְהִרְהוֹר וּלְדַקְדֵּק בְּלָבוֹ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם וּלְפַשְׁפֹּשׁ בְּמַעֲשָׂיו וּלְדַקְדֵּק בְּכָל עֲנִינָיו, וַיִּהְרַהֵר בְּלָבוֹ שֶׁלֹּא בְּרֵאוֹ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנָתַן בּוֹ נְשִׁמָּה עֲלִיוֹנָה וּמַעֲלָה עַל שְׁאָר בְּרִיּוֹתָיו אֶלָּא לְהִרְהוֹר בְּעַבְדוּתוֹ וּלְהַדְבִּיק בּוֹ וְלֹא יִלָּךְ אַחֵר הַהֶבֶל כּו'.
 הָאָדָם נִבְרָא וַיִּתְּנֵהּ בּוֹ נְשִׁמָּה עֲבוֹדָה שְׁמִירָתוֹ וְלִזְכוּת לְעוֹלָם הַבָּא

עוֹד שֵׁם זֶה לְשׁוֹנוֹ: אָמַר רַבִּי תַנְחוּם אָמַר רַבִּי חֲנִילָאִי, לֹא עָשָׂא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאָדָם אֶלָּא לְהַשְׁתַּדֵּל בְּכַבּוֹד קוֹנוֹ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה מג ז) 'כָּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרֵאשִׁיתוֹ, מֵאֵי לְכַבּוֹדִי, לְהַשְׁתַּדֵּל וְלִדְעַת אֵת כְּבוֹדִי וְלַחֲשֹׁב מִמַּעֲשָׂיו שְׂיִנְתֵּן לוֹ חֵלֶק טוֹב לְעוֹלָם הַבָּא, עַד כָּאן.

וּבִזְהָרָה פְּרִשְׁתָּ בְּהָרָה זֶה לְשׁוֹנוֹ בְּדָף קי"א (ע"ב) בְּרַעֲיָא [א] 'כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים'. מֵהֵימָנָא: [א] 'כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים' (ויקרא כה נה), פְּקוּדָא לְעַבְדָּא בְּכָל מִינֵי עַבְדוּתָהּ בְּמִקְדָּשׁ, וּלְכַר מִמִּקְדָּשׁ בְּכָל אַנּוּן פּוֹלְחָנִין לְמִקְדָּשׁ בְּכָל אוֹתָן עַבְדוּתוֹת

הָאָדָם נִבְרָא וַיִּתְּנֵהּ בּוֹ נְשִׁמָּה עֲבוֹדָה שְׁמִירָתוֹ וְלִזְכוּת לְעוֹלָם הַבָּא

הָאָדָם נִבְרָא כְּדוּ לְהַשִּׁיג אֵת הַשְׁמִירָתוֹ וְלִזְכוּת לְעוֹלָם הַבָּא

עַבְדוּת יִשְׂרָאֵל אֵת הַשְׁמִירָתוֹ בְּבַחֲוִית בְּנִים וּבְבַחֲוִית עַבְדִּים

דאקרי עבודה, בצלותא, לאשתדלא
 בתר פקודי אורייתא, דכלא אקרי
 עבודה, פעבדא דאשתדל בתר מאריה
 בכל מה דאצטרף כו'. בתרין זינין
 אקרון ישראל לקדשא ברין הוא, אקרון
 עבד, דכתיב (שם) 'עבדי הם', ואקרון
 בנים, דכתיב (דברים י"א) 'בנים אתם לה'
 אלהיכם'. בזמנין דינדע ליה בר נש
 לקדשא ברין הוא בארץ כלל, כדין
 אקרי עבד, דעביד פקודא דמאריה,
 ולית ליה רשו לחפשא בגניזו וברזין
 דביתיה. בזמנא דינדע ליה בר נש בארץ
 פרט, כדין אקרי בן, רחימא דיליה, כבן
 דחפיש בגניזו, בכל רזין דביתיה. ואף
 על גב דאקרי בן כו' לא יפוק גרמיה
 מקללא דעבד, למפלח לאבוי בכל
 פולחנין דאנון יקרא דאבוי. והכי
 אצטרף לכל בר נש למיהוי לגבי אבוי
 בן, לחפשא בגניזו ולמנדע רזין דביתיה
 ולאשתדלא אבתריהו, ולמחזי לגביה
 אבוי עבד כו'. בפולחנא דבר נש פלח
 ליה לקדשא ברין הוא, אית פולחנא
 דאצטרף בר נש לאתכללא בתרויהו

שנקראות עבודה, בתפלה,
 להשתדל אחר מצות התורה,
 שהכל נקרא עבודה, פעבד
 שמשתדל אחר אדונו בכל
 מה שצריך וכו'. בשני סוגים
 נקראים ישראל לקדוש ברין
 הוא, נקראים עבד, שפתיב
 'עבדי הם', ונקראים בנים,
 שפתיב 'בנים אתם לה'
 אלהיכם'. בזמן שמפיר האדם
 את הקדוש ברין הוא בדרך
 כלל, אז הוא נקרא עבד,
 שעושה מצות אדונו, ואין לו
 רשות לחפש בגניזו ובסודות
 ביתו. בזמן שמפיר אותו
 האדם בדרך פרט, אז נקרא
 בן, אהוב שלו, כמו בן
 שמחפש בגניזו, בכל סודות
 ביתו. ואף על גב שנקרא בן
 וכו' אל יוציא את עצמו מקלל
 של עבד, לעבד את אביו
 בכל העבודות שהן כבוד אביו.
 וכו' צריך לכל אדם להיות
 בן לגבי אביו, לחפש בגניזו
 ולדעת סודות ביתו ולהשתדל
 אחריהם, ולהיות עבד לאביו
 וכו'. בעבודה שאדם עובד
 לקדוש ברין הוא, יש עבודה
 שצריך אדם להקלל בשניהם,

לְהִיֹּת עֶבֶד וּבֶן, לְאֶתְעַטְרָא בֵּיהּ בְּקִדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא. וּמָה אֵיהּ, דָּא פּוֹלְחָנָא
 דְּצִלוֹתָא, דְּאֶצְטְרֵךְ לְמַהוּי בְּהַ עֶבֶד וּבֶן,
 לְאֶתְפִּלְלָא בְּדַרְגִּין עֲלָאִין אֵלִין. לְמַפְלַח
 וּלְאֶתְקַנָּא צִלוֹתָא בְּרִזָּא דְעֶבֶד, לְמַפְלַח
 פּוֹלְחָנָא דְתַקּוּנָא דְעֲלָמִין, וּלְאֶתְדַבְּקָא
 רַעוּתֵיהּ בְּרִזִּין דְחֻכְמָתָא, לְאֶתְדַבְּקָא
 בְּמַאֲרִיָּה בְּגִנְזִין עֲלָאִין כְּדָקָא חֲזִי.

להיות עבד וּבֶן, להתעטר
 בהקדוש בְּרוּךְ הוּא. ומה, וזו
 עבודת התפלה, שצריך להיות
 בה עבד וּבֶן, להפיל בדרגות
 העליונות הללו. לעבד ולהתקין
 תפלה בסוד של עבד, לעבד
 את העבודה של תקון
 העולמות, ולהדביק רצונו
 בסודות החכמה, להתדבק
 באדונו בגנים עליונים כראוי.

בִּין אֶתְדַבְּק תְּדִיר בְּאַבּוּי בְּלֵא פְּרוּדָא כְּלָל,
 לִית מֵאן דִּימְחִי בִּידוּי. עֶבֶד עֶבִיד
 פּוֹלְחָנָא דְמַאֲרִיָּה וְאֶתְקִין תַּקּוּנֵי עֲלָמָא.
 מֵאן דְּהוּי תְּרוּוּהוּ בְּכִלְלָא חַד, בְּחַבּוּרָא
 חַדָּא, דָּא אֵיהּ בְּר נֶשׁ דְּאֶתְקִין רְזָא דְכָל
 מְהִימְנוּתָא בְּכִלְלָא חַדָּא, בְּלֵא פְּרוּדָא כְּלָל,
 וּמְחַבֵּר כְּלָא כְּחַדָּא. דָּא אֵיהּ בְּר נֶשׁ
 דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶכְרִיז עֲלֵיהּ בְּכָל אֵלִין
 חִילִין וּמְשַׁרְיָן דְּכָל עֲלָמִין וּבְכָל אַנּוּן
 רְקִיעִין, אֲזִדְּהֵרוּ בְּפִלְגֵי מְהִימְנָא דְבִי
 מְלִכָּא, דְּכָל גִּנְזֵי דְמַאֲרִיָּה בִּידֵיהּ. וְכַפָּא
 אֵיהּ בְּהַאי עֲלָמָא, וְכַפָּא אֵיהּ בְּעֲלָמָא
 דְּאֶתִי. מְהֵהוּא יוֹמָא וּלְהֵלָּא אֲשַׁתְּמוּדַע
 בְּר נֶשׁ וְאֶתְרִשִׁים בְּעֲלָמִין כְּלָהוּ. בְּשַׁעְתָּא
 דְּאֶצְטְרֵךְ, כָּל חִילִין וּמְשַׁרְיָן, כּוּלְהוּ

בין נדבק תמיד באביו בלא פְּרוּדָא ללא
 פְּרוּדָא כְּלָל, אין מי שימחה
 בידו. העבד עושה את עבודת
 רבו ומתקן את תקוני העולם.
 מי שיהיה שניהם בכלל אחד,
 בחבור אחד, זהו אדם שמתקין
 את סוד כל האמונה בכלל
 אחד, ללא פְּרוּדָא כְּלָל, ומחבר
 את הכל כאחד. זהו אדם
 שהקדוש בְּרוּךְ הוּא מכריז עליו
 בכל אותם תילות ומחנות של
 כל העולמות ובכל אותם
 הרקיעים, הָהֵרוּ בְּפִלּוּגֵי נְאֻמִין
 בֵּית הַמִּלָּה, שְׁכַל גִּנְזֵי אֲדוּנֵי
 בְּדוּ. אֲשַׁרְיֵוּ בְּעוֹלָם הָהֵא,
 וְאֲשַׁרְיֵוּ בְּעוֹלָם הַבָּא. מֵאוּתוּ
 יוֹם וְהֵלָּא נִדְעַע הָאָדָם וְנִרְשֵׁם
 בְּכָל הַעוֹלָמוֹת. בְּשַׁעַת שְׁצַרְיָהּ,
 כָּל הַחִילוֹת וְהַמְחַנּוֹת, כָּלֵם

יְסוֹד וְשֵׁשׁ שַׁעַר הַגְּדוּל - פֶּרֶק רִאשׁוֹן הַעֲבוּדָה ה

אֲזַדְהֶרֶן לְמַהְיֵי גִבְיָהּ, וְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
 לֹא בְעֵי אֶלָּא אִיהוּ בְלַחֲדוּדֵי. וְקִלְא
 אַחְעֲרֵי, יָאוּת הוּא לְיַחֲדֵי לְמַהְיֵי גִבְי
 דְיַחֲדֵי וּלְאַתְעֶסְקָא יַחֲדֵי בְיַחֲדֵי. וְרָזָא
 דְתַרְיֵן כּו', עַד כָּאֵן לְשׁוּנֵי.
 מִזְהָרִים לְהֵיזֵת אֶצְלוּ, וְהַקְדוּשׁ
 בְּרִיךְ הוּא לֹא רוּצָה אֶלָּא אוֹתוֹ
 בְּלַבְדוּ. וְקוּל מִתְעוּרָר, רָאוּי הוּא
 לְיַחֲדֵי לְהֵיזֵת אֶצְלֵ תְיַחֲדֵי
 וּלְהַתְעַסֵּק יַחֲדֵי בְיַחֲדֵי. וְהַסּוּד שֶׁל
 שְׁתֵּי הַדְּרָגוֹת הִלְלוּ וְכו'.

הש"ת אינו
 זקוק לעבודתם
 של ישראל
 אלא יש לו רק
 נחת רוח

וְרַבֵּי יַעֲלֶה עַל לֵב הָאָדָם שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ צָרִיךְ חֵס וְשִׁלּוּם
 לְעַבְדוּתָנוּ כְּאֲדוֹן הַצָּרִיף לְעַבְדֵי שִׁישְׁמֵשׁוּ וְהוּא נִצְרָף
 לְשִׁמּוֹשׁ הַהוּא, עַל כֵּן גְּלָה לָנוּ בְתוֹרַתָנוּ הַקְדוּשָׁה אֶצְלֵ קְרִבְנוֹת
 (ויקרא א ט) 'אִשָּׁה רִיחַ נִיחוּחַ לָהּ', וְדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (ספרי שם)
 נַחַת רוּחַ לְפָנַי שְׁאִמְרָתִי וְנַעֲשֶׂה רְצוֹנִי. נִמְצָא מִפְּרָשׁ בְּשׁוּם שֶׁכֵּל
 וְהִבֵּן, שֶׁמֶהֱעַבְדָּה אֵין לְהֵשֵׁם יִתְעַלֶּה כִּי אִם הַנַּחַת רוּחַ. וְכִיֵּן
 שֶׁכֵּן הוּא, שֶׁכֵּל עֵקֶר בְּרִיאַת הָאָדָם הוּא לְעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ
 לְיוֹצְרוֹ יִתְבָּרַךְ, הַשֶּׁכֵּל מַחֲיֵב שִׁישְׁתַּדֵּל הָאָדָם כָּל יְמֵי חַיָּיו
 לְהַרְבּוֹת נַחַת רוּחַ לְהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ וְיִתְעַלֶּה בְּכֹל עֵת וּבְכֹל שְׁעָה
 וּבְכֹל רְגַע.

נחת רוח
 להש"ת מכל
 פרטי עבודתם
 של ישראל

אָדָּה מַהוּת הַנַּחַת עַל דְּרָף כָּלֵל הוּא הִירָאָה וְהֶאֱהָבָה, כְּמֵאֲמַר
 הַכְּתוּב (דברים י ב) 'וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מַה ה' אֱלֹהֶיךָ שֶׁאֵל מַעֲמֶךָ כִּי
 אִם לְיִרְאָה וְגו' וּלְאַהֲבָה וְגו'. וּפְרָטֵי הִירָאָה הֵם מִצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה
 וּפְרָטֵי הֶאֱהָבָה הֵם מִצּוֹת עֲשֵׂה. וּבְיַחֲוֹד מַעֲסָק תוֹרַתָנוּ הַקְדוּשָׁה יֵשׁ
 לְהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ נַחַת גְּדוּל, וְגַם מַה שֶׁמֶהֱלָלִים וּמְשַׁבְּחִים אוֹתוֹ
 וּמְסַפְּרִים תְּהִלּוֹתָיו מְגִיעַ לוֹ יִתְבָּרַךְ נַחַת גְּדוּל, כְּמֵאֲמַר הַכְּתוּב (ישעיה
 מג כא) 'עַם זֶה יִצְרָתִי לִי תְהִלָּתִי יְסַפְּרוּ'.

ואת שפרא הבורא יתברך עולמות עליונים ושרפים וחייות ואופנים עד אין קץ ותכלית, וכלם משבחים ומפארים ומהללים את שם יתברך שמו כמבאר במזמור 'הללו את ה' מן השמים' (תהלים קמח), עם כל זה ברא גם כן את האדם התחתון בגוף הגשמי להללו ולשבחו גם כן להשם יתברך ויתעלה.

שבת השניית
האדם שיש לו
גוף גשמי

ועקר זאת תורת האדם הוא אנוהו עם קדוש, כמאמר הפתוח ברוי"ת (יחזקאל לד לא) 'אדם אתם', ודרשו רבותינו ז"ל (יבמות סא.) אתם קרויים אדם כו'. וזה מבאר בפסוק 'הן לה' אלהיך השמים וגו' רק באכתירך חשק' וגו' (דברים י יד). ולא עוד אלא שיש להבורא יתברך יותר שעשוע ותענוג משבחי של אדם התחתון יותר משבחים של כל העולמות כלם.

נחת רוח
להש"ת
משבחיו של
האדם יותר
מכל המלאכים

וזה לשון הזהר הקדוש פרשת אחרי [ב] למדנו, שלקדוש ברוך הוא יש כמה קורבנות וכמה חילות וכמה שליטים קמונים שנמצאים בעבודתו, כשאנו את ישראל בעולם הזה, הכתרים בכתרים קדושים כמו שלמעלה, השרה אותם בארץ הקדושה כדי שימצאו בעבודתו, וקשר את כל העליונים עם ישראל. ושמוחות לא נכנסות לפניו, ועבודה לא נעשית לפניו למעלה, עד שישראל עושים למטה. כל זמן שישראל

(סו.) [ב]תאנא, קודשא בריך הוא כמה רתיבין כמה חילין אית ליה, כמה שולטנין ממנן משתכחין בפולחניה, כד זמין להו לישראל בהאי עלמא, אכתר לון בכתרין קדישין כגונא דלעלא, אשרי לון בארעא קדישא בגין דישתכחון בפולחניה, קשיר לכלהו עלאי בהו בישראל. וחדון לא עאלין קמיה, ופולחנא לא אתעבד קמיה לעלא, עד דישראל עבדין לתתא. כל זמנא דישראל

נחת רוח
להש"ת
מישראל יותר
מכל צבאות
מעלה